

[Knud Lind]

ikke rigtig har været ude af busken på nuværende tidspunkt. Og det er derfor, jeg har nævnt dem her.

Jeg forstod, at hr. Ole Espersen ikke kom op bagefter, for det dér med, at Retsudvalget mener, at ombudsmanden ikke er inhabil i en sag, hvor flertallet af Retsudvalget mener, at justitsministeren og Justitsministeriet har handlet forkert i en sag, betyder ikke, at ombudsmanden ikke er inhabil. Det er noget, ombudsmanden bør afgøre i enrum med sig selv og sin samvittighed, men ikke gjorde.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Denne tamilsag var meget omtalt, før den overhovedet blev afgjort af ombudsmanden. Der var et berygtet samråd i Retsudvalget, telefaksamråd bl.a., der gav anledning til megen omtale. Alle vidste, hvad den sag drejede sig om, og hvad emnet for sagens behandling var. Ingen talte overhovedet om inhabilitet, før man så ombudsmandens konklusion.

Og fordi man er uenig – og det tør Fremskridtspartiet nok siges at være – i ombudsmandens afgørelse, så råber man op om inhabilitet. Og hr. Knud Lind er ikke den eneste, det er der også andre deltagere i debatten der har gjort. Det er bare en ynkelig måde at underminere indholdet i en afgørelse, som Folketinget ingen kompetence har til at underminere.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil godt sige til hr. Ole Espersen, at for mig er det afgørende her ikke så meget denne sags konkrete emne, men det, der ligger i sagen, er, at man ikke kan fraskrive den mistanke ude i befolkningen, at ombudsmanden har haft en særlig interesse qua sin tidligere stilling som formand for Dansk Flygtningenævnet og i kommissionen vedrørende udlændingeloven osv.

Dér er det, den daværende ombudsmand så rigtigt siger, at der ikke må herske tvivl om dette ude i befolkningen, og det angår for så vidt alle mulige andre myndigheder. Så burde man også kunne forvente, at den ombudsmand, der rejser land og rige rundt og underviser i forvaltningslov, inhabilitet m.v., foregik de andre med et godt eksempel. Det er det, vi påpeger i det her. Det kunne lige så godt have været et helt andet emne.

Arne Melchior (CD):

Jeg havde ikke tænkt mig at tage ordet i denne debat, eftersom CD jo er med i det flertal, der står bag godkendelsen af beretningen og altså er forslagsstiller til beslutningsforslaget.

Når jeg gør det alligevel, er det selvfølgelig den debat, der har været ført her, som jeg føler må medføre, at CD ikke skal mangle i koret af dem, der finder, at ombudsmanden nu som før handler uafhængigt, og at hans person er hævet over enhver tvivl og mistænkeliggørelse.

At anføre ombudsmandens tidligere hverv, som han også har passet fortrinligt, imod ham for et stort område af sager finder jeg totalt usagligt. Det ville jo svare til, at en tidligere ombudsmand ikke kunne have taget stilling til nogen sager vedrørende fængselsvæsenet, fanger etc. Så ville man slet ikke kunne få noget erfarent menneske til at beklæde denne vanskelige stilling, og det er jo netop erfarne mennesker, der er brug for.

Hr. Knud Lind gjorde i indledningen af sin lange tale et nummer ud af påpegnings af, at regeringen og Det Konservative Folkeparti åbenbart har sluttet op om den kritik, der er rejst af ombudsmanden i sagen om de tamilske flygtninge. Det er der aldeles ikke noget nyt i. Også hr. Knud Lind må erindre, at statsministeren har stået på denne talerstol og på egne og sin regerings vegne – altså inklusive den daværende justitsminister – har taget denne kritik til efterretning, ligesom han oplyste, at de påpegede fejl var blevet rettet. Han afviste ikke, at der var rimelighed i at rejse kritik; det var kun uenighed om de konsekvenser, denne kritik skulle have, debatten gik på, og ikke spørgsmålet om selve dette, at der var rejst kritik. Så der var ikke noget sensationelt eller interessant overhovedet ved denne påpegnings fra hr. Knud Linds side.

Så vil jeg gerne slutte op om de ordførere, bl.a. hr. Traberg Smidt og fru Kirsten Lee og andre, der har beklaget sig over det sprogbrug, som Fremskridtspartiet har benyttet i sit betækningsbidrag. Jeg fik brækfornemmelser, da jeg læste det, og jeg finder ikke betegnelsen »halvracistisk« spor for vidtgående. Man har selv kaldt på den glose efter det sprogbrug og den hånlige og nedrakkende betragtning, som betænkningen er udtryk for.

Desuden kan hr. Knud Lind jo ikke være i tvivl om, at et livsvarigt medlem af hans eget